

Sygn. akt VIII K 219/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Łukasz Markowski

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2014 roku sprawy:

R. A. L. s. J.i M.z domu K.

Urodzonego w dniu (...) w E.

oskarżonego o to, że:

W dniu 18 czerwca 2014 r. o godzinie 8.50 na trasie S. K. gm. N. kierował motocyklem marki M. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,89 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżonego R. A. L. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 10 (dziesięć) złotych.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku.

III. Na podstawie art. 43 § 3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy do właściwego wydziału komunikacji z zastrzeżeniem, że do chwili wykonania tego obowiązku okres, na który orzeczono zakaz nie biegnie.

IV. Na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 219/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 18 czerwca 2014 roku służbę patrolową pełnił st. asp. M. D.. O godzinie 8:50 na trasie S.- K. zatrzymał on do kontroli R. L., który kierował motocyklem marki M. (...) nr rej. (...). St. aspirant M. D. poddał R. L. badaniu stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym alcometr A 2.0/04. Wynik badania z godziny 9: 39 wyniósł 0,89 mg/ dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o notatkę urzędową (k. 1) , protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k.2) oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony R. L. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Sąd zważył co następuje:

Bezsporne jest w sprawie, że oskarżony kierując motocyklem znajdował się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność powyższa znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz w treści badania stanu trzeźwości oskarżonego. Otóż przeprowadzone badanie stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno-pomiarowym tuż po zatrzymaniu oskarżonego wykazało 0,89 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Mając powyższe okoliczności na uwadze zdaniem Sądu wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony swoim działaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art.53 § 1 i 2 kk oraz w art. 54 § 1 kk. Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające oskarżonego, podkreślić należy, iż prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwym stanowi naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Przepięstwa komunikacyjne popełniane w stanie nietrzeźwości stanowią poważne zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego, dlatego też wobec oskarżonego należało zastosować stosunkowo wysoką karę.

Odnosząc się w dalszym ciągu do wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego, Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt przyznania się oskarżonego do winy, nie utrudnianie postępowania oraz dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał, iż wystarczającym dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, będzie wymierzenie kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 złotych.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności łagodzące i obciążające oskarżonego Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku uznając, że tak orzeczony okres zakazu jest dostatecznie dotkliwy i spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

W związku z tym, że prawo jazdy nie zostało oskarżonemu zatrzymane, Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy do właściwego wydziału komunikacji z jednoczesnym zastrzeżeniem, że do chwili wykonania powyższego obowiązku okres, na który orzeczono zakaz nie biegnie.

Kierując się dyspozycją art. 49 § 2 kk.. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz instytucji użyteczności publicznej do zadań, której należy świadczenie pomocy pokrzywdzonym w wypadkach drogowych.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.)żadnych wątpliwości.